

Levstikove poezije. G. prof. *Fr. Levce* je po več nego dveletnem napornem delu te dni končno uredil in g. knjigarju O Bambergu izročil rokopis Levstikovih poezij. Kakor čujemo, to je pesniška ostalina Levstikova mnogo bogatejša in raznovrstnejša, nego se je sprva mislilo. Levčeva zbirka obseza baje nad 300 raznih poezij in bode je dva obilna zvezka. takó da smemo Levstika imenovati najplodovitejšega pesnika slovenskega. Poezije Levstikove obsezajo dóbo sedemintridesetih let: najstarejša pesem je iz leta 1849., najmlajša iz leta 1886. Ravno 100 poezij je Levstik sám leta 1876. končno uredil in na čisto prepisal; ostalih 200 poezij je nabral g. prof. *Levce* po raznih časopisih in pesnikovih rokopisih. Med poezijami je 127 takih, ki doslej še nikjer niso bile natisnjene; nekoliko posebno perečih in žgočih pušic in zabavljic se sploh ne natisne. Uredovanje je bilo sila težavno in zamudno, in to iz dveh razlogov: prvič je Levstik svoje pesmi vedno prenarajal ter nekatero po celih dolgih trideset let prepisaval, in drugič je pisavo svojo, zlasti nekatere slovniške oblike, večkrat menjaval. Bilo je tedaj mnogo premišljevanj, prebiranj in izbiranj, predno se je mogel urednik odločiti za to ali drugo inačico; kar pa se tiče oblik, odločil se je urednik za tisto pisavo, katera je rabila Levstiku pri uredovanju njegovih poezij leta 1876., v »Vrtcu« in v »Ljubljanskem Zvonu«. Morebiti ta pisava ne bode vsem prijala, vendar mislimo, da s tem storimo pesniku najmenj krivice.

Po vsebini je g. *Levce* razvrstil poezije v pesmi; ode; elegije; sonete; romance, balade in legende; različne poezije; pušice in zabavljice. Več danes o tej stvarí nečemo govoriti; toliko pa lahko rečemo, da z Levstikom dobí veliki Prešeren svojega vrednega vrstnika.

Zdaj ureja g. *Levce* Levstikovo prozo, katere bode brez jezikoslovnih in političkih spisov tudi dva zvezka. Poroča se nam, da Levstikovi izbrani spisi okolo Velike noči pridejo na svetlo. Veselimo se jih že danes in jim kličemo: Dobro došli!

Die österreichisch-ungarische Monarchie in Wort und Bild. To monumentalno delo je dosihdob dospelo do 122 zvezkov, med katerimi je štirinajst zvezkov, ki tvorijo skupino záse in opisujejo deželo koroško in deželo kranjsko v zemljepisnem, zgodovinskem, književnem in splošno národnem oziru. O deželi koroški so priobčeni nastopni članki: Pokrajinski opisi dežele koroške (pisatelji vladni svètnik Alojzij Egger pl. Möllwald, prof. Vincencij Hartmann, ravnatelj Marko baron Jabornegg, Frančišek Karl Keller); O prazgodovini koroški — kustos dr. Robert pl. Schneider; O zgodovini koroški — prof. Edmund Aelschker; kakovo je prebivalstvo koroško in kranjsko v fizičnem oziru — prof. dr. Emil Zuckerkandl; O národopisji dežele koroške (značaj, noše, šege in navade — Rudolf Waizer in župnik Frančišek Franziszi; nemška književnost, narečja in pesništvo v narečji — prof. Rajmund Dürnwirth; pravljice, pripovedke, pesmi in pregovori nemških Korošcev — dr. Valentin Pogatschnigg; bajke, pravljice in národne pesmi slovenskih Korošcev — prof. Janez Scheinigg; gradovi, krajevne zgradbe in tipi kmetijskih hiš — Maks pl. Moro; glasba — Tomaž Koschat); Arhitektura na Koroškem (srednjeveški stavbeni spomeniki — župnik Matevž Grösser; renesanca in novi vek — prof. Ivan Reiner); Slikarstvo in plastika na Koroškem — kustos Žiga Laschitzer; Umetalni obrt na Koroškem — prof. Norbert Lebinger; Národno gospodarstvo na Koroškem — Karl Menger, ces. svètnik J. L. Canaval, ravnatelj Kozma Schütz in rudn. svètnik Ferdinand Seeland. — Deželo kranjsko opisujejo doslej nastopni članki: Pokrajinski opisi dežele kranjske (planinski svet — Amand baron Schweiger-Lerchenfeld; Ljubljana, dolenski svet in Notranjsko — Peter pl. Radics; Kras — Frančišek Kraus; O prazgodovini kranjski — kustos Karl Deschmann; O zgodovini kranjski — prof. Frančišek Levce; O národopisji dežele kranjske (národno življenje Slovencev — prof. Viljem